לדוחייע שכל קויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל הבוסים כך

לעשות רצונך ארקי רבוני
באר
התחזקות באמונה ובעבודת השם

פורים
תשפ"ג

גליון קי"ב

תאוות הכבוד של 'המן' שבקרבנו

כתב הגה"צ **המשפיע ר' צבי מאיר זילברברג שליט"א:** עבודה גדולה ועצומה היא להשתדל יותר ויותר לעקור מקרבנו את ההמן הפרטי שיש בתוכינו ['ביקש לאבדי' - לשון יחיד] כיון שהמן קליפה גדולה ונוראה הוא בסוד חמישים דקליפה, והוא בחינה של תמצית של הקליפות של לבן ועשו ואדום ובלעם ועמלק ועוד הרבה קליפות נוראות, וממילא עבודה גדולה נצרכת לעקרו מקרבנו.

ובכל פעם שמקיימים המנהג **ומכים את ההמן בעת קריאת המגילה** (**א"ה: ואיתא במדרש שהמן מרגיש את זה!!! [מרן הגר"ח קנינסקי זצוק"ל]**) הזמן מיוחד ומסוגל להתפלל במחשבה לאבינו שבשמים שנזכה להכות כל ההתגברות של הקטנות של עניני המן שיש בתוך כל אחד ואחד ולעקור אותו לגמרי מאיתנו, ואיתא מרבי יהודה החסיד זי"ע שהראה לתלמידיו בפועל ממש כיצד בכל הכאה והכאה שוברים הרבה הרבה קליפות גדולות מאד.

כאשר משתדלים לעקור קליפת המן מקרבנו רצון אבינו שבשמים שנדע שיש בחינה שהצד השוה של כל התגברויותיו של המן הוא שהמן הרשע היה בחינה של עילוי'ישע וגאון'ישע שוטה (- עילוי וגאון בדברים של שטות) **והיה אצלו טירוף הדעת שאין כדוגמתו להיות שקוע בקטנות ושפלות ושטותים והבלים של כבוד המדומה** וכעס וחימה ולהתבלבל לגמרי מרוב עגמת נפש וחלישות הדעת מכל דבר קטן של עניני קטנות ושפלות ושטות והבל, **וממילא יש בחינה שמעיקרי העבודה של עקירת המן מקרבנו הוא להתרומם מכל זה יותר ויותר ולהתנתק ולהתנער יותר ויותר מכל עניני קטנות ושפלות.**

ובכדי לעקור קליפת המן מקרבנו ולהתרומם מכל עניני קטנות ושפלות, רצון אבינו שבשמים מאיתנו שבכל שנה ושנה נשתדל להתבונן יותר ויותר בקטנות והשפלות והשטותים וההבלים שהמן היה שקוע בו, ומזאת אפשר להשתדל להתעורר ולבדוק ולחפש באיזה אופן ההמן הפרטי של כל אחד ואחד משתדל להתגבר עלינו ולהטרידנו בהרבה הרבה סוגי קטנות ושפלות כל אחד בענינים ובדרגות ובמצבים ובבחינות שלו, [כי כל יחיד וכל תקופה הוא עולם מלא ממש בפני עצמו ואצל כל יחיד ויחיד ובכל תקופה ותקופה הקטנות והשפלות הם באופנים ובענינים ובמצבים אחרים], ועל ידי זה נתעורר להשתדל יותר ויותר לעקור קליפת המן מקרבנו ולהתרומם מכל עניני קטנות ושפלות.

הליצנות הגדולה של 'כורעים ומשתחוים'

הנה בראשית הגדלות של המן היה מצב של 'כורעים ומשתחוים להמן', שההתבוננות בענין הזה כבר יכול לעורר על גודל טירוף הדעת של המן, כי אפילו מי ששקוע מאד מאד בשטות והבל שנקרא 'כבוד המדומה', מכל מקום מצב של 'כורעים ומשתחוים' זה טירוף הדעת ממש, ורק עילוי'ישע וגאון'ישע שוטה ומטורף יכול להמציא כבוד המדומה כזה, וכל יחיד יכול להתבונן אם היה איזה 'רודף אחר הכבוד המדומה' שהיה עושה מצב שבהתהלכו ברחוב העיר כולם **צריכים ליפול 'כורעים' לפניו,** וכולם 'כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם', האם זה נחשב שמכבדים אותו? והאם זה נחשב כבוד המדומה? וכי איזה כבוד הוא זאת כאשר כולם צריכים ליפול 'כורעים' לפניו, **ובפרט שכל הענין אינו אלא מחמת גזירת המלך בלא שום כוונת כיבוד אלא היו כורעים וצוחקים ממנו עד שעבר מלפניהם, הרי כולם צחקו ממנו חזק מאד והוא עדיין היה לו דמיון שהוא מקבל כבוד,** רק זה הקליפה של השפלות של המן להיות שקוע עמוק ועמוק בשטות והבל ממש.

[ואיתא דאף שכולנו יודעים שכל מה ששייך לכבוד המדומה הוא ממש שטות והבל מכל מקום הכח של הבלי עולם הזה מביא שיש בחינה של טבע ומשיכה גדולה לעניני כבוד המדומה [אם לא עמלים הרבה לעקור את זה כרצון אבינו שבשמים], וממילא יכול להיות מציאות שאדם נעשה שקוע מאד מאד בהשטות וההבל הזה של כבוד המדומה].

ובנוסף לכל השטות וההבל של הליכה ברחוב וכולם שוכבים על הארץ ווי א באנדע נערנים (-כשוטים גדולים), יש עוד חסרון גדול בכל הכבוד הנפלא הזה כי כיון שכולם שוכבים על הארץ ומפחדים מההמן הזה לזוז אפילו משהו ממילא אף אחד אינו רואה הגעוואלדיגע כבוד שלו כיון שכולם פניהם על הקרקע... אבל כל זה הכח של הקליפה של שטות והבל ושפלות וקטנות של המן הרשע, **שמשתטים לגמרי מעניני כבוד המדומה שאין להם שום שכל שבעולם, והעיקר אצלו הוא שכולם שוכבים לפניו וכולם משתחוים אליו ואם אחד לא השתחוה לו הוא השתטה לגמרי עם ההרגשה של 'וכל זה איננו שוה לי'.**

וכאשר מתבוננים בשפלות זו של המן יכול כל אחד לחשוב לעצמו; ברוך ה', "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו", שאין לי שייכות כלל וכלל עם קטנות ושפלות כאלו, אמנם כאשר משתדלים לחפש ולבדוק היטב ולמצוא אם יש איזה בחינות של המן וגונדא דיליה אצלי, יכולים הרבה פעמים למצוא הרבה עניינים ובחינות ומשיכות שהם באותו דרגא של שטות והבל ושפלות וקטנות כמו הדרגא של 'כורעים ומשתחוים' של המן.

כי בעצם כל אופן ובחינה של כבוד המדומה בכל לבוש ומציאות הוא איין שטיק (-חטיבה אחת של) שפלות וקטנות הדעת ואין שטיק שטות והבל ממש **כי מה החילוק באמת מה אנשים חושבים עליו או אומרים עליו או אוחזים ממנו** וכן בכל האופנים של התגברות של כבוד המדומה כל אחד באופנים ובעניינים שלו, ובעצם כל הציורים של כבוד המדומה הם אותו דרגא של שטות והבל כמו ה'כורעים ומשתחוים' דהמן.

ואבינו שבשמים עשה טבע ומציאות שבלי עבודה ויגיעה ועמלות ותפילה לעקור ולגרש המשיכה לכבוד המדומה **זה תופס מאד המחשבה וההרגשה של האדם כל ימי חייו** [ולפעמים את כל מהות האדם], **וצריך תמיד להילחם בזה** אף שכולנו יודעים האמת שהכל שטותים והבלים ואין מזה שום תועלת ותכלית וכל הכבוד המדומה הוא הבל הבלים ממש, אך זה הטבע והמציאות.

ועל ידי ההתבוננות בה'ליצנותא דעבודה זרה' דהמן, ועל ידי ההתבוננות באמת שכל משיכה לכבוד המדומה שיש לכל אחד בכל אופן שהוא, הוא אותו שטות ממש כמו 'כורעים ומשתחוים להמן', וכל הענינים של כבוד המדומה וכל העגמת נפש שיש מעניינים של כבוד המדומה וכדומה למה פלוני אמר לי כך ולמה פלוני עשה לי כך ולמה פלוני אין מכיר לי טובה וכדומה וכדומה - עניינים שיכולים להטריד את מוחו ולבו הוא ממש שטות והבלים על ידי ההתבוננות בכל זה, **מתעוררים מאד מאד להתחנן בימים אלו 'נפשי בשאלתי' שנזכה להתרומם מכל עניני קטנות ושפלות.**

[ולדוגמא בעלמא: כל אחד יש אצלו את ענייני הכבוד המדומה, עליה לתורה, ברכה בחופה, ברכה אחריתא, וסנדקאות, והרב, והרב הגאון, והגאון הגדול, וכו' וכו' כל אחד לפי ההמן שבליבו - רוצה את ה'לעפלע' [- כפית] כבוד מאחרים, והאמת היא שכל זה - זה מקליפת המן, ומה אכפת לך מה אומרים או חושבים עליך... [א"ה: אנחנו צריכים מאד להשתדל ולכבד כל אדם, ובשביל זה עשה הקב"ה את המציאות של כבוד, **אבל האדם בעצמו - שעושה חשבון הנפש - ויודע שהוא ממלא את חובתו בעולמו, אז מה אכפת לו מה אחרים אומרים/חושבים/כותבים עליו???**]

וכאשר נחזור ונתבונן בשפלותו של המן נמצא שעד לאין גבול גדלה קטנותו ושפלותו עם השטותים והבלים שלו, שכן הרבה צדיקים זי"ע מבארים הפסוק 'ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עַם מרדכי' שעניינו הוא - בהיות שהמן הרשע ידע שיש מושג של 'ובא השמש וזרח השמש' וממילא אם יהרוג את מרדכי יהיה נולד 'מרדכי חדש' שבעוד הרבה שנים לא ישתחוה לו ממילא ביקש המן להשמיד את כל היהודים שיהיה בטוח שלאורך ימים ושנים כולם ישתחוו לו.

והנה אפשר להתבונן הרבה בענין זה שאף

מ"ה ל"מעשה
התחזקות בעבודת ה'...
לע"נ מ"ה חיים אפן מרין
נ' חיים אפן קדלון, יבל"ח מיני ישראל

א' מתן הארט
מאוצרות המשפיעים והמנהלים שליט"א

לא היה אכפת ל'המן' שילמדו תורה - היה אכפת לו שילמדו באופן של 'אורה'

זכיתי בשנה שעברה להשתתף ב'משתה היין' של מו"ר הגרי"מ דרוק שליט"א [תלמידו חביבו של מרן הגר"ח קנינבסקי זצוק"ל] היה זה שעות ספורות לפני האסון הגדול - הסתלקותו בסערה השמיימה של מרן הגר"ח בעיצומו של שושן פורים...

השמחה הייתה עצומה - ואף תלמידי ישיבתו (של הגרי"מ דרוק) ערכו במקום 'סיום מסכת', ואז הקשה הרב דרוק קושיא עצומה: הגמ' במסכת מגילה (טז:) אומרת: "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר, אמר רב יהודה: אורה - זו תורה, וכן הוא אומר כי נר מצוה ותורה אור".

אומר רש"י ד"ה אורה זו תורה - **שגזר עליהן המן שלא יעסקו בתורה.**

שאל הרב דרוק **הרי מצינו שכן עסקו בתורה?** כמו שמצינו (מגילה טז.) שאחרי שאחשורוש צוה להמן לקחת את מרדכי על הסוס וכו' - "אזל [-המן] אשכחיה דיתבי רבנן קמיה, [- לפני מרדכי] ומחוי להו [- ולימד] הלכות קמיצה לרבנן... אמר להו: [- המן לחכמים] במאי עסקיתו? - אמרו ליה: בזמן שבית המקדש קיים, מאן דמנדב מנחה מייתי מלי קומציה דסולתא [- מביא קומץ של סולת] ומתכפר ליה. אמר להו: אתא מלי קומצי קמחא דידכו, ודחי עשרה אלפי ככרי כספא דידי". [- הגיע מלא הקומץ קמח שלכם, וניצח את ה-10,000 כיכר כסף שלי].

[והיה אפשר בדוחק ליישב שעסקו בתורה אף נגד הגזרה, אך לא נראה לומר כן, כיון שהיו הורגים אותם על עצם הפרת ציווי המלך, ולא מצד גזירת 'להשמיד להרוג ולאבד, גם לא נראה שהדבר היה במחתרת]...

אמר הרב דרוק ב'אש קודש' - לא היה אכפת להמן (המסמל את הס"מ ועמלק) **שיעסקו בתורה! היה אכפת לו שיעסקו בתורה - זו אורה, בלימוד תורה מתוך שמחה! בידיעה שזה אור החיים האמיתי! ש'ונשמח בדברי תורתך'!**

זה הכוונה "הדר קבלוה מאהבה" - לפני נס פורים התורה הייתה אצלם כעול - וככפיית הר כגיגית, אבל אחר הפורים קיבלו את ההבנה ש'אורה זו אורה' - וזה עבודת הפורים, להודות ולהלל לה' על הזכיה שלנו ב'אורה זו תורה'... וזה מלחמתנו שבכל דור ודור, לעסוק ב'אורה זו תורה' מתוך ידיעה שזה 'אור' - לשמוח בדברי תורה - כמוצא שלל רב, הרי כמה קללות נאמרו על מי שח"ו "אשר לא עבדת ה' בשמחה ובטוב לבב"...

הגמ' אומרת (שבת קיח:) "ואמר אביי: תיתי לי, דכי חזינא צורבא מרבנן דשלים מסכתיה עבידנא יומא טבא לרבנן".

בדרך צחות אמרו שאביי היה 'חסיד' כי אם היה 'ליטאי' הוא לא היה עושה 'יומא טבא' בסיום מסכת... (מקסימום משהו קטן בבית, כמנהג ליטא)...

והאמת שכולנו צריכים להתחזק 'באורה - זו תורה' להרגיש בכלפעם שלומדים "אורה", אני לומד עכשיו סוגיה, אני צריך להיות שמח - שמחת 'אורה', כי זה האור האמיתי!!!

בתקופה של סיומי הש"ס היה כמין חלישות הדעת אצל ציבור ה'בני תורה' מול כל הבעלי בתים של השיעור דף היומי שעשו 'סיום הש"ס' וכביכול הבני תורה רק לומדים סוגיות ובמקרה הטוב עושים סיום מסכת...

אמר מרן הגר"ד לנדא שליט"א, אברך או בחור שסיימו סוגיא בעיון - יש שמחה גדולה בשמים לא פחות מסיום הש"ס, יכולים [וצריכים] לעשות סיום לא פחות מסיום הש"ס.

כמו כן זכור לי 'מעשה רב' ממרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א, בעת שסיימו בישיבתו סוגיות 'תקפו כהן' עשה סיום לבני הישיבה...

יינה של תורה

אחד אמר למרן רבי יעקב קמינצקי זצ"ל אתם הליטאים אינם יודעים להעריך מה היא שתיית יין. במגילה כתוב "כטוב לב המלך ביין" והרי מלך הוא רמז למלכו של עולם, וא"כ הרמז הוא: כטוב לב המלך, מתי, ביין.

אמר לו רבי יעקב: אם מלך אינו כפשוטו אלא מלכו של עולם, אם כן גם יין אינו כפשוטו - אלא יינה של תורה. אמרו וארט זה לפני מרן הגר"ח קניבסקי זיע"א ונהנה מאד...

הערה קצרה בענין ה'משלוחי מנות'

איני ראוי ואיני מתאים בכדי לעורר את הציבור, אבל מכיון שהקב"ה נתן לי 'בקעה להתגדר בה' אכתוב את אשר על לבי, וקבל את האמת ממי שאמרה...

חז"ל תיקנו 'משלוח מנות' בכדי להרבות 'אהבה ואחווה שלום ורעות' - ובעומק הדברים הדבר הינו תיקון ל'מפזר ומפורד' שעורר קטרוג, ולכן ציוותה אסתר 'לך כנוס את כל היהודים'...

היום המצב הוא שיש 'חוב' להביא משלוח מנות, לשכנים, למלמדים, להורים, ל... וכו' וכו'... ישנם כאלה ש'בורחים מהבית' (כפשוטו) בכדי להפטר מכל העניין הזה, וישנם כאלה ש'על הבוקר' שולחים את הילדים ומתפטרים מהר מכל 'עול המשלוחי מנות', וכדו'...

ולענ"ד המצב הרצוי, שכל אחד שמביא 'משלוח מנות' לשכניו או לקרוביו וכו' 'יעלה ויבוא' לביתו, יכנס עם חיוך ודבר תורה, ריקוד מיוחד לפורים, 10 דקות מקסימום, וקיימת את המצווה הכי בהידור שאפשר...

שלאחשורוש היה המן יכול למכור באבא מעשיות (-סיפורי סבתא) של 'ישנו עם אחד שאינם עושים דתי המלך ולמלך אין שוה להניחם', כאילו זהו כוונתו בגזירת הלהשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים, בהיות שאחשורוש היה שקוע עם השטותים שלו ד'כל אשר יבוא אל המלך אחת דתו להמית' ולא שם לבו לכל השטותים וההבלים של המן, אך כל העולם ידעו היטב שסיבת הגזירה היא מחמת שישנו מרדכי אחד שאין משתחוה לו והמן בשפלותו נטרד לגמרי מכך, אך המן אין מסתפק בהריגת מרדכי לבדו בחששו שמא בעוד הרבה שנים יהיה מרדכי חדש שלא ישתחוה לו ועל כן מבקש הוא להרוג מליוני אנשים בשביל כבודו המדומה, וממילא ברגע הוצאת הגזירה לאור עולם, אז אף אם עד אותו רגע אולי היה עוד איזה גוי אחד שוטה שכיבד את המן, אבל ברגע שאותו גוי שוטה שמע מן הגזירה של המן ודאי היה מכאן ואילך לבוז בעיניו שכן אפילו הגוי הטיפש הגדול ביותר שאין לו שום שכל בקדקדו מבין שאין הורגים אומה שלימה מחשש שבעוד עשרים שנה אולי יהיה אדם אחד שלא יתן לו קצת כבוד המדומה...

ואף שהיו הרבה שונאי ישראל רח"ל ששמחו בהגזירה של המן אך על המן בעצמו כולם שחקו שהילוך המחשבה כל כך משוגע שרוצה להרוג אנשים נשים וטף כי הוא שיכור ומטורף מהרצון והשאיפה שלו לכבוד המדומה והוא רוצה להיות בטוח שאף בעוד עשרים שנה לא יהיה אפילו אחד שלא יפול כורעים לפניו מרוב שגעונו לכבוד משונה שכזה.

ופשוט שאם המן היה מתבונן בכל זה היה מכיר גם כן שעל ידי הגזירה שלו מאבד הוא את כל 'כבודו' [שנקרא לשיטתו כבוד] שיהיה ללעג ולבוז בפי כל הבריות, עם כל זאת הכח של הקטנות והשפלות של כבוד המדומה העבירתו על דעתו לעשות הגזירה ולאבד על ידו את כל כבודו בידים ממש.

וכאשר יתבונן כל אחד בכל זה יראה הטבע והמציאות שאבינו שבשמים עשה בזה העולם, שההמן הפרטי וכל גונדא דילה יכולים להביא מצב **שעל ידי המשיכה החזקה לשטות וההבל של כבוד המדומה יכולים להגיע לעשות דברים שבעצם הם ממש בזיונות גדולים והכל בשביל 'כבוד',** ואי אפשר לפרט הדוגמאות בכל זה כי רבים הם, אבל בהרבה אופנים ומצבים יש ההמן הפרטי הזה, ובהרבה מצבים ואופנים יש בחינה של 'רוח שטות' שיהיה האדם נתפס לגמרי על קטנות ושפלות של כבוד המדומה עד שיעשה שטויות גדולות מאד מאד שמבזים אותו בבזיונות גדולים מאד, ואם היה לו מקודם איזה כבוד המדומה [שלפי שיטתו כבוד המדומה הוא דבר חשוב] מאבד את זה בידיים, ועל ידי ההתבוננות בכל זה יכולים להשתדל להתרומם יותר ויותר מכל השטותים האלו, ולהשתדל לעקור יותר ויותר ההמן הרע הזה כרצון אבינו שבשמים.

כאשר רוצים להגדיר בקצרה ממש הנקודה של כל המעשה והסיפור של המן הרשע שיש לנו במגילה ולהתעורר ולהתחזק מזה למעשה ממש, יש בחינה שההגדרה היא 'שהיה פעם עילוי גדול ומחדש גדול בעניני כבוד המדומה והמסתעף, והגיע למצב נשגב של כבוד המדומה שמליוני אנשים כרעו והשתחוו לו, והיה יכול להישאר כל ימיו בכבודו המדומה, אך מחמת שיגעון וטירוף הדעת שרצה שהכבוד המדומה שלו יהיה עד הסוף ממש, החריב את עצמו תוך זמן קצר מאד מאד, שכן המציאות היה שאם המן היה עובר בשתיקה על מה שמרדכי אין משתחוה לו, היה יכול לישאר הקליפה הזו בכבודו המדומה לאורך ימים ושנים עד בית השני [ואף לאחר מכן אצל הגויים], ורק מחמת שטות והבל שכאב לו מה שאחד לא השתחוה לו ומה שאולי בעוד עשרים שנה יהיה אחד שלא ישתחוה לו החריב את עצמו שנתלה על העץ תוך זמן קצר מאד מאד.

ומאויבי תחכמני, שזה התעוררות עצומה וחיזוק עצום למעשה ממש מהמעשה והסיפור של המגילה הקדושה [לכל יחיד ויחיד במצב שלו] להשתדל מאד מאד להתעורר ולהתחזק ולהתעלות ולעמוד תמיד על המשמר נגד היצר וחייליתו וההמן הפרטי, ולזכור שכל יחיד ויחיד יש לו האפשרות [בדרגא ובבחינה ובאופן שלו] לחיות כל אריכות ימיו ושנותיו **בתענוג נפלא של מילוי רצון אבינו שבשמים בשמחה תמיד,** אך אם ח"ו היצר וחייליתו וההמן הפרטי יצליחו להטריד אותו על ידי קטנות ושפלות ושטות והבל של כבוד המדומה וכל המסתעף מזה וכל השייך לזה יכול הוא ח"ו ח"ו להחריב את עצמו לגמרי, ועל כן רצון אבינו שבשמים שנשתדל תמיד לעמוד חזק מאד מאד על המשמר ולהתפלל ולהתחנן ולהעתיר הרבה מאד לאבינו שבשמים שנזכה לחיות יותר ויותר עם ה'אשר עשה אלוקים את האדם ישר' להיות 'עבדא דקודשא בריך הוא בכל עידן ועידן' ולהתגבר על כל הבחינות של עקמימיות שבלב שהיצר וחייליתו וההמן הפרטי משתדלים להביא ולהכניס בתוכנו ולהיות יותר ויותר שקוע בתורה ועבודה ולעשות רצון אבינו שבשמים בלב שלם ונזכה להתרומם תמיד מכל הבחינות של ההמן הפרטי שלנו ונזכה למלא רצון אבינו שבשמים בכל הענינים בתמימות ובפשיטות ועל ידי זה נזכה למלא השליחות והתפקיד שלנו בזה העולם בשלימות ממש ובשמחה גדולה ובשלוות הנפש כרצון אבינו שבשמים.

מרעדי ה' כמעייני ההג

"להומם ולאבדם" - פורים כלי לחץ, לאבד את הדעת ולזרום עם רצון ה'...

גם לפורים זכינו שהרה"ג ר' יחיאל אלכסנדר שליט"אשלח לנו מאמר נפלא ביותר, שלא יכולתי שלא להכניסו.... ייש"כ גדול.

יום הגדול מתקרב, יש אומרים שיום כיפור הוא רק כמו פורים, מי נסמך על מי, הדר קיבלוה באהבה, כמה אפשר לזכות ולקבל ביום זה!!! - אבל, אליה וקוץ בה, כאן טמון איזה מוקש, וננסה בעז"ה להתחקות אחריו.

מי שלא יודע על מה מדובר, ואינו מתחבר להמשך הדברים, אשרי חלקו, ומוזמן לקרוא את שאר הדברים הנפלאים שיש בעלון זה.

הבה נתאר את סדר היום של האברך החשוב ר' יוסף, הגר בשכונת "תורה לשמה" בעיר הקודש החרדית "הר טורא" אשר מלאה בסופרים וחכמים.

ר' יוסף למד היטב את כל ענייני פורים הדק היטב, החלק מהלכה למעשה, יחד עם כל חלקי האגדה, ועבר על הרבה ספרי מחשבה ועניינ‍י ימי הפורים... **וככל שמתקרב היום הגדול ככה המתח עולה ומטפס,** ר' יוסף רוצה לנצל כל רגע ורגע ביום הגדול!!!

הרי כתוב בספרים "מה שאלתך וינתן לך" "כל הפושט יד נותנים לו" שערי התפילות ובקשות פתוחות לרווחה... "אם על המלך טוב יכתב"... אסור להחמיץ הזדמנות נדירה זו!!!

וביותר, הרי סגולת אמירת כל התהילים ברציפות הינה דבר שאי אפשר לפספס, המעלה וכח הישועות בזה, אי אפשר לתאר!!!

ולימוד התורה??? הרי ידועים דברי החתם סופר על הלומד בין מגילה למגילה, וכן שאביו של האבני נזר זכה לבן שהאיר את כל העולם בתורתו בזכות התורה של פורים!!!

ולא לשכוח, השמחה, כח הריקוד והדבקות מתוך שירה ושמחה, נותן את כח השמחה בעבודת השם לכל השנה...

והנה מגיע ערב פורים, יום תענית אסתר, **ר' יוסף לחוץ כולו,** כבר היום זה יום המסוגל לתפילה, והוא לא רוצה להפסיד רגע...

יום הפורים עצמו מחושב אצלו לפרטי פרטים, קריאת המגילה, שבירת הצום עם סעודה קטנה הכוללת דברי תורה ברוממות היום, ומיד סדר "הדר קבלוה" חמש שעות ברצף בתענית דיבור, ולאחר מכן תפילה עצומה שאינה שבה ריקם, ולאחר מכן שינה קצרה, ולימוד לפני הנץ, ולאחר הנץ, חלוקה זריזה של המשלוחי מנות תוך כדי שירה וריקודים, ועוד לימוד לפני מנחה, ומנוחה קצרה, ואז עוד סדר לימוד קודם הסעודה, יחד עם סדר מדוקדק לסעודה עם ד"ת רבים במעלת היום, ועוד כמה ווערטלאך...

אבל משום מה ככל שמתקרב היום, והוא לאחר תפילת המנחה בתענית אסתר ר' יוסף לא מרגיש שום שמחה מתפשטת בו, משום מה **רק לחץ עצום,** להספיק ולנצל כל רגע ביום!!!

קריאת המגילה!!! הסחרור מתגבר, העייפות מכבידה, לאחר שר' יוסף ניסה להרדם הצום ולא עלתה בידו מרוב מחשבות מה יקרה אם הוא לא ירדם והוא יהיה עייף בפורים...

בהגיע ר' יוסף לביתו לשבור את הצום, וכעת אמורים לעשות סעודה קטנה, הילד בן החמש רוצה שאבא יעזור לו עם התחפושת, והבת רוצה להתייעץ איתו אם כדאי לה עכשיו להתחפש או אחרי קריאת המגילה לנשים, אבל ר' יוסף לא מסוגל לענות, הכבדות מצד אחד **והלחץ** מהצד השני, "פורים היום, איך שייך דברים בטלים" הוא מהרהר, מספיק חכם לא לומר כלום, אבל כולו משדר דריכות וריכוז, די להיפך משמחה ורוגע...

לאחר סעודה זריזה מיד מוציא ר' יוסף משניות מגילה ומתחיל לגרוס, הילדים מנסים לחלץ ממנו איזה יחס לגבי התחפושות, ואז הוא נזכר שבספרים כתוב להאיר פנים לבני הבית ומיד הוא מעלה חיוך גדול ומנסה "לשמוח" איתם בריקוד סוער, אבל משום מה השמחה ממנו והלאה...

לא נלאה אתכם בהמשך התיאור, איך הוא למד כמה שעות מתוך עייפות עצומה, ומשום מה הוא לא הצליח לכוון כלום בתפילה מרוב הידיעה שצריך לנצל את היום לתפילה, ובלילה הוא שוב לא נרדם כי עוד שעתיים צריך לקום לנץ, וכל היום עבר עליו מתוך ערפול ומתיחות, לנצל, לנצל, לנצל, כל רגע...

אבל הוא שכח משהו פשוט מאוד, נאמר על ימי פורים משהו אחר לגמרי... - "ימי משתה ושמחה"... צריך לשמוח ביום הזה!!!

כמובן ששמחה לא שייכת בלי לימוד משובח, להסתובב כל היום בטל אנה ואנה ו"לראות" את הפורים זה מתכון בדוק לדיכאון...

אבל צריך לשמוח, להירגע, להוריד טורים, להוריד לחץ...

ר' יוסף, נכון שאתה גר בהר טורא ויש שם מאות כוללים ותפילות בכל רגע בפורים, אבל תחשוב **מה טוב לך, מה הקב"ה רוצה ממך אישית...**

איפה אתה תעבוד אותו הכי טוב, איפה אתה תשמח באמת, בלי לחץ ובלי "הספקים" אלא שמחה אמיתית של מצוה, של קדושה, של קרבה להקב"ה...

השמחה של הילדים שלך הינם חלק בלתי נפרד בעבודת השם, זה לא איזה "דחויה" שצריך להסתדר עם זה וזה רק היכי תמצי של ביטול תורה ש"מה לעשות ואני צריך להעסיק אותם..."

זה יום שאנחנו צריכים לעשות לעצמינו סדר יום איך אנחנו הכי מתקרבים להקב"ה, מתוך רוגע, שלוות הנפש, תפילה בשמחה, תורה בשמחה ובחשק, ו...כן, הרבה הרבה ריקודים, הרבה שמחה בעצם!!!

כמובן שאין בזה שום כוונה להמעיט חס ושלום בערך הלימוד תורה ועוצמת התפילה של פורים, אדרבא, ממש להיפך, מי שיעשה עם עצמו חושבים איך הוא מתעלה ביום זה, רק הוא, לא הסביבה ולא פרסומות, אלא היכן הוא נמצא כאן, הוא הכי יתעלה ויתקרב לבורא!!!

הוא יקיים "הדר קבלוה" בלימוד הכי אמיתי!!! - - - התפילות שלו יהיו הכי מעומקא דליבא!!!

אבל בל ניתן ליצר להלחיץ אותנו, להספיק הכל ולשכוח שיום זה הוא יום יפה מקרב שמח, ויהי רצון שאכן נזכה לכל ההשפעות מתוך רוגע ושלוות הנפש, יחד עם כל המשפחה, ויחד עם כל עם ישראל!!!

לעברי בכל לבבכם
התחזקות בעבודת הלב - מי תפילה

סיפור שמיימי על מלאכים שנשלחו ממרום לסייע בתפילת יום הכיפורים

מעשה נורא נוראות ששמעתי מכלי ראשון - ידידי מר אייל פטיטו הי"ו, המלמד על העת רצון העצום של 'פורים כיפורים' והבא ליטהר מסייעין בידו, אף אם נמצא בשפל המדרגה...

וכך סיפר לי מר אייל פטיטו, ביום הכיפורים תשפ"א, אשתי הייתה בבידוד ואני פחדתי ללכת לבית הכנסת, באותה תקופה עדיין לא שמרתי שבת, אבל יום כיפור היה לי מסורת מאבי ללכת ל'בית הכנסת'...

אבל יש קורונה ובידוד - אז לא הלכתי באותה השנה.

היה זה תקופה קצרה אחרי פטירתו של אבי, והייתי בתהליך של התחזקות, רציתי מאד להתפלל לה' - אבל לא ידעתי את הנוסח והמנגינה.

פתחתי את הסידור והתחלתי את התפילה, ואני מרגיש 'תקוע' לא זוכר את הנוסח והמנגינה, לא יודע איך להתפלל...

ואז... עצמתי את העיניים, ואני רואה את עצמי בבית הכנסת בו אני רגיל להיות כל שנה ביום הכיפורים, אני שומע את הרב והחזן מתפללים - והתחלתי להתפלל אתם, אני ממשיך להתפלל אתם מתחילת התפילה ועד סופה במשך כמה שעות...

מידי פעם אני רואה את אשתי מציצה מחלון המרפסת [לסלון בו התפללתי] עם פרצוף נדהם קצת מסתכלת בכל החדר וחוזרת למרפסת.

כך כמה פעמים במהלך התפילה...

אני גומר את התפילה ומתיישב במרפסת ליד אשתי, והיא שואלת אותי "מי היה אתך"???

אני אומר לה: "הייתי לבד"...

היא אומרת לי, אני ישבתי במרפסת ואני יודעת שאתה לבד בבית, אבל אני שומעת קולות של אנשים רבים המתפללים אתך, התפלאתי, כ ידעתי שאתה אמור להיות לבד - הסתכלתי ולא ראיתי כלום, וכך מידי פעם היה נשמע בבירור שיש אנשים נוספים אתך, אבל לא ראיתי כלום...

תקשיבו טוב רבותי, זה לא נגמר בזה, יום למחרת פוגש מר אייל את שכנתו לבניין במעלית, והיא אומרת לו, תשמע אייל, ביום כיפור ישבתי במרפסת והקשבתי לתפילה שארגנת בבית - אני מבטיחה לך שאני לא אלשין למשטרה על המניין שארגנת, [- היה אסור לארגן מניינים מחשש הידבקות] שרתם כל כך יפה, מי היה כל האנשים האלה ששמענו???

התברר שיש כמה עדי שמיעה ששמעו שהגיעו מלאכים משמים בכדי להתפלל עם אייל פטיטו ביום הכיפורים...

תראו איזה סייעתא דשמיא יש ביום הזה - כמה הבא ליטהר מסייעין בידו!!!

כיפורים כ-פורים, (זוהר הקדוש), רבותי, ביום זה יש ימים ונהרות של סייעתא דשמיא לזכות לכל האוצרות העצומים, המגילה הקדושה ש'קריאתה זו הלילא' ובהלל הלא יש 'אנא ה' הושיעה נא' - אנא ה' הצליחה נא'...

התפילות הרגילות של פורים, התפילות בעת משתה היין, 'מה שאלתך ותעש'!!!

צריך רק להתחיל והקב"ה ישלח לנו מלאכים ושרפים ממרום בכדי לסייע בידינו...

דרוש תרומות להדפסת העלון
ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' בקופת 'עלי באר'
הנצחה שבועית - 80 ש"ח
מצווה רבה וזיכוי הרבים להדפיס מהמייל ולחלק בבתי כנסת.

ניתן להרשם לקבלת העלון במייל
a0548496676@gmail.com
בכל ענייני העלון ניתן לפנות ל- 0548496676

טול חלק בזיכוי הרבים והרם את תרומתך למען הדפסת העלון.
תודה לכל התורמים שנענו תרמו
ו...זכו (!!!)

עלון פורים: לא נתרם
חלק נדבת משפחת תורתי